

MISNE NAKANE – VELIKA GOSPA "B" 16. – 22. 8. 2021.		
Dan	Sat	Nakana
Ponedjeljak, 16. 8.	18.00	Za+Ivan Crnković
Utorak, 17. 8.	18.00	Za+Stipo, Zvonko i Hrvoje Mandir; Za zdravlje jedne osobe; Za+Marija i Dragutin Pleše, Jagica Andlar, Anđela Borošak i Terezija Kovač; Za+fra Božo Lujić; Za+Blaž i Katarina Ivček; Za+Stjepan, Tomo, Katica, Maks, Valent, Jagica, Stjepan Prelec i pok. iz ob.; Na nakanu; Na čast sv. Josipu; Za+Ivica Čorluka i pok. iz ob.; Za+Pejo, Ivka, Luka i Anica Galić; Za+Mara Ćosić; Za+Jakovica Antunović; Za+Ilija, Mara i Perica Krajinović; Za+Joko, Ivan i Ivica Krajinović; Za+Ivo Vidaković; Za zdravlje djeteta; Za+Višnja Jagić;
Srijeda, 18. 8.	18.00	Za+Jela Đotlo
Četvrtak, 19. 8.	18.00	Za+Milka Olić i pok. iz ob. Ciprić
Petak, 20. 8.	18.00	Za+Vinko Kokanović
Subota, 21. 8.	18.00	Na nakanu ob. Franjić
21. NEDJELJA B	9.00	Za+Anđa, Petar i Pejo Volar
22. 8.	11.00	Pro populo
	18.00	Za+Pero Barnjak

- Župne obavijesti;

- 20. je nedjelja kroz godinu. Svetkovina je Uznesenja BDM – Velika Gospa. Mise su u 9.00, 11.00 i 18.00 sati.

- Tisak: Glas koncila.

- **Darovatelji za gradnju:** Zlatko Vidaković 500 kn i za održavanje svećenika: Zlatko Vidaković 200 kn.

- Čišćenje organizira Ružica Pavić, a koji žele pomoći, čišćenje je u subotu od 9.00 sati.

- **Ženi se:** Stjepan Bešlić, rođ. 23. 11. 1994. u Zagrebu, sin Ivica i Lidije r. Perić, iz Ivana Šimunovića 22 i Laura Verk, rođ. 18. 2. 1995. u Zagrebu, kći Ivana Kiš i Zvezdane Verk iz Moravča. Mladić i djevojka vjenčat će se 27. 8. 2021.

- Umrla je i pokopana Višnja Jagić iz Sopničke 79. Pokoj vječni.

ŽUPA B. D. MARIJE ANĐEOSKE – SESVETSKA SOPNICA, Prilaz Sv. Marije Anđeoske 1
tel.: 01/2001-256; e-mail: m.andeoska@gmail.com; žiro-račun: HR48 2340 0091 1100 98405
web-stranica: www.marija-andjeoska.net; odgovara: fra Zdravko Dadić, župnik

Župa B. D. Marije Anđeoske

Sesvetska Sopnica

God. XII., br. 731., 15. kolovoza 2021.

VELIKA GOSPA - B - 2021.
Otk 11, 19a; 12,1-6a.10ab; Ps 45, 10b-12b.16; 1Kor 15, 20-27a; Lk 1, 39-56

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: »Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe

tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvogega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

Tada Marija reče: »Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi

neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća ocima našim: spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka.« Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući.

Riječ Gospodnja

Što slavimo na svetkovinu Velike Gospe?

Danas slavimo svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije ili Veliku Gospu koja posebnom milošću svemogućega Boga nije okusila trulež smrti, nego je njezino tijelo, proslavljeno od Presvetoga Trojstva, ujedinjeno s dušom i uzdignuta na nebo, odakle kraljuje u slavi, zajedno s Isusom, kako bi slavila Boga i zagovarala nas.

Autor: **Bitno.net**

Posljednje godine na zemlji – one koji su prošle od Duhova do Uznesenja – ostale su obavijene maglom toliko gustom da ih gotovo nije bilo moguće vidjeti pogledom, a još manje do njih prodrijeti. Pismo štiti, i Predaja nam donosi samo daleke i nesigurne odjeke. Njezino postojanje prolazilo je u radu i šutnji: kao skriveni izvor koji daje aromu cvjetovima i svježinu voću. Hortus conclusus, fons signatus (Ct,4,12), naziva je liturgija riječima Svetoga pisma: vrt zatvoren, izvor opečaćen. Održavala je vode živima, potok koji se spušta s Libanona (Ibid., 15). Kao kada je zajedno s Isusom prošla neopažena, bdijući za Crkvu u njezinim počecima. Jasno je da je, bez ikakve sumnje, Marija živjela sa sv. Ivanom, jer je bila povjerena njegovoj sinovskoj brizi. I u godinama koje su slijedile nakon Pedesetnice uglavnom je boravila u Jeruzalemu. Tamo se stalno nalazila blizu sv. Petra. U vrijeme putovanja sv. Pavla, uoči Jeruzalemskoga sabora oko godine 50. (cfr. Dj, 15, 1-34), ljubljani su ga učenicima predstavili kao učenika među stupovima Crkve (Gal 2,9). Ako je Marija još uz njega, morala je imati oko 70 godina, kako potvrđuje predaja: u dobi koje Sveto pismo smatra zrelošću ljudskoga života (Psalam 89,10).

Ali Marijino je mjesto na Nebu, gdje ju je njezin Sin očekivao. Jednoga dana koji je za nas nepoznat, Isus ju je poveo u nebesku slavu. Kada je objavio dogmu o Marijinu Uznesenju, 1950., papa Pio XII. nije želio

objasniti je li Djevica umrla i uskrsnula odmah ili je išla izravno u nebo i nije umrla. Trenutno, kao u prvim stoljećima Crkve, najveći dio teologa misli da je Marija umrla, ali jednako kao i Krist – njezina smrt nije bila danak grijeha – bila je bezgrešna! – nego da bi se posve poistovjetila s Isusom. Od 6. stoljeća na Istoku se slavi blagdan Usnuća Djevice, prijelaz koji je sličniji snu nego smrti. Ostavila je zemlju, kako tvrde sveci, prevezena ljubavlju. Apostoli, osim Jakova Starijega, koji je već bio mučenik, i Tome, koji se nalazio u Indiji, okupili su se u Jeruzalemu kako bi u posljednjim trenucima bili s njom. I jednoga vedroga popodneva zatvorile su se njezine oči pa su njezino tijelo položili u grob.

Oci i pisci Svetoga pisma su, prije svega od 4. i 5. stoljeća upućivali na pojedinosti o Usnuću i Uznesenju Djevice utemeljenom na predaji koja je nastala u 2. stoljeću. Prema toj predaji, kada je Marija bila blizu napuštanja ovoga svijeta, svi apostoli osim Jakova Starijeg, koji je pretrpio mučeništvo, i Tome, koji se nalazio u Indiji, okupili su se u Jeruzalemu kako bi u posljednjim trenucima bili s njom. I jednoga vedrog popodneva zatvorile su se njezine oči pa su njezino tijelo položili u grob. Nakon nekoliko dana, kada je došao, Toma je želio vidjeti Djevičino tijelo, ali našli su prazan grob i čuli nebesku glazbu. Ono što je posve sigurno jest da Djevica Marija, posebnom milošću svemogućega Boga, nije okusila trulež smrti, nego da je njezino tijelo, proslavljeno od Presvetoga Trojstva, ujedinjeno s dušom i da je Marija bila uzdignuta na nebo, odakle kraljuje u slavi, zajedno s Isusom, kako bi slavila Boga i zagovarala nas. To u dogmi navodi papa Pio XII.

Unatoč šutnji Pisma, jedno poglavlje Apokalipse navodi taj slavni Gospin kraj. Jedan veliki znak pojavljuje se na nebu: Žena odjevena Suncem, Mjesec joj pod nogama, a na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda (Ap 12,1). Crkveno učiteljstvo vidi u tom prizoru ne samo opis posljednjega trijumfa Crkve nego i opis Marijine pobjede smrti. Izgleda kao da je učenik koji se brinuo za Mariju dok nije otišla na Nebo želio ostaviti stalno prisutnu – na samozatajan i šutljiv način – tu činjenicu, a kršćanski puk je to, nadahnut Duhom Svetim, prepoznao i častio i od prvih stoljeća. I mi, koje pokreće liturgija u Misi bdjenja uoči ovoga blagdana, zazivamo Našu Gospu ovim riječima: *gloriosa dicta sunt de te, Maria, quæ hodie exaltata es super choros angelorum*. Blagoslovljena si ti, Marijo, jer si danas uznesena nad sve zborove anđela zajedno s Kristom i postigla vječnu pobjedu.

J. A. Loarte | opusdei.org